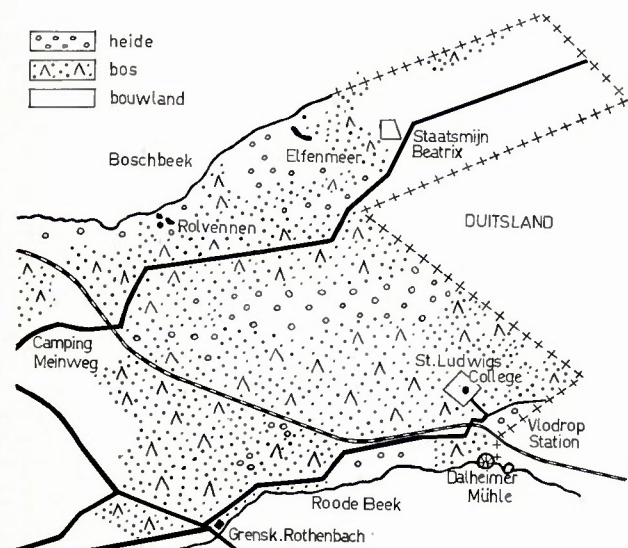

DE VLINDERFAUNA VAN HET MEINWEGGEBIED

door A. W. P. MAASSEN

Het Meinweggebied of kortweg Meinweg is gelegen in de gemeenten Melick-Herkenbosch en Vlodrop. Het gebied, waarvan in dit artikel de vlinderfauna besproken wordt, ligt tussen de Duitse grens en de lijn Camping „Meinweg” - Grenskantoor Rothenbach. Het is een zeer fraai heuvel landschap met droge en vochtige terreinen, aan de noordzijde begrensd door het dal van de Boschbeek en aan de zuidkant door dat van de Roode Beek.

Op korte afstand van elkaar vindt men hier de drie Maasterrassen: hoog-, midden- en laagterras. Op het plateau van het hoogterras, $\pm 80 \text{ m} + \text{N.A.P.}$, liggen vruchtbare landbouwgronden. Aan de rand van dit terras had de Staatsmijn Beatrix moeten verrijzen; de verlaten gebouwen zijn momenteel in gebruik bij de Nato. Tengevolge van een geologische storing is het westelijk gedeelte van het hoogterras omlaaggezakt.

Meinweggebied.

del. W. Ogg.

Grotendeels op het middenteras ligt het Staatsnatuurreservaat „Meinweg”, ongeveer 380 ha groot, een van de mooiste gedeelten van het hele gebied. Tussen heuvels en landduinen bevindt zich een laag, moerassig terrein met prachtige vennetjes. Zeer mooi en bekend is het tot de verbeelding sprekend „Elfenmeertje” aan de voet van het hoogterras, en lager op het middenteras de niet minder mooie „Rolvennen”, meer naar de Boschbeek toe ligt de „Vossenkop”. De vennen, meest voedselarme veenplassen, worden omzoomd door uitgebreide gagelvegetaties. Men treft hier een rijke plantengroei van zeggesoorten, veenmos, veenbes, beenbreek, zonnedaauw, wollegras, blaasjeskruid, wateraardbei, waterlelies, riet, enz. De vennetjes ontvangen ook voedselrijk afvloeiwatervan de zwaar bemeste landbouwgronden; de uitbundige groei van de waterlelies en de dichte rietbegroeiing in het dal van de Boschbeek wijzen hierop.

De heidevelden in ons land vormen geen natuurlijk landschap, maar zijn ontstaan door ingrijpen van de mens. Oorspronkelijk waren de droge zandgronden van Nederland begroeid met het eiken-berkenbos. Ten behoeve van landbouw en veeteelt werden bossen gekapt en konden heidevelden ontstaan, die eeuwenlang beweid werden door grote kudden schapen. Om de heide jong te houden werden regelmatig stukken afgebrand. Toen de schapenteelt verdween en de heide aan haar lot werd overgelaten, begon het oorspronkelijke bos zich snel te herstellen. In het reservaat probeert het Staatsbosbeheer de heide in stand te houden door opschietende struikjes en boompjes te kappen. Ook worden weer percelen afgebrand. Als de heide te oud wordt, gaat ze verhouten en sterft na 15 à 20 jaar af.

Tegen de helling van het hoogterras vindt men het oorspronkelijke bos. Hier groeien honderden lelietjes van dalen, dalkruid, salomonszegel, kamperfoelie, valse salie, vleugeltjesbloem en veel adelaarsvaren (typische planten voor het voedselarme eiken-berkenbos).

Dat er nog zoveel heide in dit gebied is overgebleven, is te danken aan de vele bos- en heidebranden die er geregeld woedden, waardoor het bos geen kans kreeg

zich te herstellen. In 1911 brandde zelfs de hele Meinweg af! In de dertiger crisisjaren begonnen de gemeenten in werkverschaffingsverband grote stukken heide te bebossen. Vooral de gemeente Vlodrop liet praktisch haar gehele heidegebied ompspitten en beplanten met in hoofdzaak grove den, maar ook larix en spar. Sommige Vlodropse bossen hebben nu een flinke onderbegroeiing van braam, bosbes, varens, walstro, dalkruid, salomonszegel, enz. Particulieren volgden dit voorbeeld van bebossing, maar er bleef toch nog behoorlijk wat heide over, die echter steeds verder wordt teruggedrongen door het opdringende bos.

De vele hoge en droge gronden hebben een begroeiing van struikheide met diverse grassoorten, gewone brem, kruip- en stekelbrem, berk, winter- en zomereik, vuilboom, vogelkers en vliegdenen.

Op de vochtige en natte gronden komen dopheide, gagel, riet, gele lis, dotterbloem, wolfspoot, klokjesgentiaan, zonnedaauw, lisdodde, schermbloemigen en wilg voor.

In het dal van de Roode Beek, een heerlijk meanderend beekje dat bij Vlodrop in de Roer uitmondt, ligt een zeer moerassig gebied, begroeid met moerasbos. Dit bos sluit aan bij de oude, uitgestrekte loofbossen op Duits gebied, het Elmpterwald. In het dal groeit veel gagel, verder wilg, els, populier, hazelaar, es, beuk, berk, eik, bergvlier, bosanemoon, dotterbloem, sleutelbloem, e.a. De keverorchis, de breedbladige wespenorchis en het vingerhoedskruid zijn er ook te vinden. In de natte weilanden is de gevlekte orchis niet zeldzaam.

Bij Vlodrop-Station ligt op de rand van het hoogterras het Duitse klooster „St. Ludwig” temidden van prachtige bossen met vele soorten aangeplante loofbomen en coniferen.

Het gebied heeft zijn naam „Meinweg” misschien te danken aan de vele mein (= dwaal) wegen die hier voorkwamen; men kon gemakkelijk verdwalen.

Aannemelijker is, dat de naam is afgeleid van „Gemeijn Weijde”, zoals dit gebied reeds vóór 1300 werd aangeduid. In een acte van 1633 wordt gesproken van „Meijn Wege”, hetgeen best tot Meinweg

verkort kan zijn. In vroeger tijden was de Meinweg gemeenschappelijk weide- en bosgebied van de omliggende dorpen. De ingezetenen waren gerechtigd er hun kudden vee te laten grazen, er geriefhout, plaggen en strooisel te halen.

Dat dit zo gevarieerd terrein een rijke vlinderfauna herbergt, zal niet zo verwonderlijk zijn.

Enkele interessante Macrolepidoptera uit het Meinweggebied

Vanaf 1965 is er in het Meinweggebied door verscheidene lepidopterologen intensief verzameld. Meer dan 500 soorten Macrolepidoptera konden genoteerd worden, wel een bewijs voor de grote vlinderrijkdom van de Meinweg. Een van de mooiste gedeelten is beschermd gebied. Hier wordt aan vele zeldzame en lokale soorten de kans geboden zich te handhaven. Het beschermde terrein, het Staatsnatuureservaat „Meinweg”, is in de eerste plaats een heidereservaat en wordt ook als zodanig beheerd. Juist vele vlinders die in heidegebieden hun optimale biotoop vinden, zijn in ons land sterk teruggelopen.

Meinweg is niet meer het oord van rust en stilte, waar men uren dwalen kon zonder een menselijk wezen te ontmoeten, integendeel, het gebied wordt door duizenden bezocht. Zolang de flora maar niet wordt aangetast, zullen de vlinders zich wel redden, want zij hebben van de dagbezoekers niet de minste last.

Over de Dagvlinders van dit gebied zijn slechts enkele bijzonderheden te vermelden. *Quercusia quercus* L. vliegt in grote aantallen op alle plaatsen met eiken-hakhout. In goede vliegjaren is de eikepage zelfs massaal; in 1968 bv. zaten deze prachtige vlindertjes soms met vijf, zes tegelijk op bloeiende vuilboomstruikjes. De in Nederland niet meer zo gewone *Polygonia c.album* L. wordt geregeld in enkele exemplaren waargenomen. *Pyronia tithonus* L. en *Aphantopus hyperantus* L. zijn gewoon op bramen. *Limenitis camilla* L. werd enkele malen gezien langs de rand van het hoogterras waar kamperfoelie groeit.

Nymphalis antiopa L.

De mooiste vlinder van de Meinweg, *Nymphalis antiopa* L., werd jammer genoeg al vele jaren niet meer opgemerkt. Toch was de rouwmantel hier in de vijftiger jaren een vrij gewone verschijning. In 1956 en 1957 was de vlinder zelfs talrijk; op bloeiende of met stroop besmeerde berken zaten vaak twee, drie *antiopa's* tegelijk te snoepen. Ook op de Veluwe, het voornaamste vlieggebied in Nederland, is de rouwmantel zeldzaam geworden.

De interessantste en momenteel ook de zeldzaamste dagvlinders van de Meinweg, zijn twee Lycaeniden: *Maculinea teleius* Bergstr. en *Maculinea nausithous* Bergstr. Ze komen (kwamen?) voor op het laagterras, in Roer- en Maasdal, voor zover de voedselplant van de jonge rups, *Poterium officinale* Benth. & Hook, er groeit. Vroeger kwam *teleius* ook in Noord-

Brabant en zeer lokaal zelfs in Gelderland voor; het vlieggebied van *nausithous* was beperkter: overal langs de Roer, langs de Maas van Roermond tot Lottum en in het oosten van Noord-Brabant. Vóór de ontginning van het „Broek” tussen Herkenbosch en Vlodrop vlogen beide soorten hier in massale aantallen. Tot op het eind der vijftiger jaren waren in het Roerdal nog enkele weiltes waar de twee blauwtjes bij honderden vlogen. De laatste goede vliegplaats van beide soorten was een klein moerassig terreintje ten westen van het zwembad Herkenbosch. In 1966 werd *teleius* er voor het laatst gezien, maar *nausithous* was er in 1969 nog zeer talrijk. Een jaar later was dit heerlijke plekje aan de ploeg ten offer gevallen.

Deze Lycaeniden hebben een interessante biologie. De eitjes worden afgezet in de bloemhoofdjes van de Grote Pimpernel, de enige voedselplant van de jonge larven. De eerste ontwikkelingsstadia worden in de hoofdjes doorgemaakt. Daarna verlaten de jonge rupsen de planten en worden door mieren meegenomen naar hun nesten om er zich verder te ontwikkelen en ook te verpoppen.

De weilanden worden steeds zwaarder bemest (kunstmest) en intensiever beweid. De Grote Pimpernel verdraagt kunstmest slecht en is dan ook grotendeels uit de weilanden verdwenen. Helaas zijn momenteel van deze schitterende vlinders geen vliegplaatsen meer bekend.

Meinweg herbergt vele Nachtvinders, welke in heidegebieden en bosachtige streken thuishoren. Er zijn heel wat zeldzame en lokale soorten bij.

Rhyparia purpurata L.

Callopietria juvenina Cramer

Apatele alni L.

Catarhoe cuculata Hufn.

Van onze mooiste beervlinder, *Rhyparia purpurata* L., werden in 1966 een tiental exemplaren gevangen. De meeste vlinders werden uit een vangbak gehaald, die op het plateau van het hoogterras stond opgesteld. Bij de Roode Beek werden twee dieren op het vanglaken buitgemaakt. Hierbij was een schitterend wijfje van de *f. atromaculata* Galvagni, de vorm met de sterk verdonkerde achtervleugels. Deze vorm werd ook verkregen uit een op 14-V-1966 in het reservaat gevonden rups. Eerst weer in 1970 is een exemplaar van *purpurata* gevangen, een wijfje, op 26-VI door Ottenheim (Ent. Ber., Amst. 31:203). De vroeger zo uiterst zeldzame *Paradiarsia glareosa* Esper wordt elk jaar waargenomen. Wel zijn de aantallen minder hoog dan in het midden der zestiger jaren. Toen was *glareosa* hier werkelijk massaal. Op 10-IX-1966 bv. verschenen niet minder dan 80 exemplaren op het vanglaken! Ook in 1967 en 1968 waren de aantallen nog zeer hoog, daarna veel minder. Van de rariteit, *Paradiarsia sobrina* Duponchel, werden in 1965 liefst 26 stuks gevangen; in 1967 nog 2 exemplaren. Na 1967 is *sobrina* hier niet meer gezien. Een zelfde ervaring deden Franssen en Lückert op, die in de jaren 1920-1923 ongeveer 100 *sobrina's* te Melick vingen en daarna nooit meer. *Amathes castanea* Esper, als zovele heidedieren in ons land sterk achteruitgegaan, komt hier nog steeds voor, zij het in zeer bescheiden aantallen. *Amathes agathina* Duponchel is een zeer lokale en zeldzame soort in heidestroken. De rupsen leven op *Erica* en *Calluna*. Deze *agathina* is een sterk biotoopgebonden dier, zodat men al midden in het vlieggebied moet zitten om hem te pakken te krijgen. Blijkbaar was dat het geval in 1966, toen op één avond 20 stuks op het laken kwamen. Enkele honderden meters verder verschenen er slechts twee. Op die „goede” plaats werden in 1967 nog eens zeven exemplaren gevangen. Buiten dit ene plekje is deze soort in het Meinweggebied nog nergens aangetroffen. Van de lang niet gewone *Olene fascelina* L. werden de rupsen herhaaldelijk gevonden op heide en bezembrem. De vlinder zelf, die trouwens nooit in grote aantallen verschijnt, werd enkele malen op het laken aangetroffen. *Aporophyla nigra* Haw.

vliegt in moerassige heidegebieden, in heiden met brem en bij bosranden. Deze biotopen komen hier genoeg voor en *nigra* is dan ook vrij gewoon. Aan de voet van het hoogterras werden de meeste exemplaren geteld.

De nu volgende soorten zijn hoofdzakelijk afkomstig uit de bosgebieden (met zeer veel berk en eikenhakhout).

De vroeger zo zeldzame *Harpyia bicuspis* Borkh. is hier momenteel de gewoonste van de drie *Harpyia's*. Het eerste exemplaar van *Leucodonta bicoloria* Den. & Schiff. werd in 1903 bij Roermond gevangen. De vlinder heeft zich de laatste jaren sterk uitgebreid en is nu op Meinweg een gewone verschijning; in 1968 bv. 50 stuks. *Odontesia carmelita* Esper wordt nog altijd als een schaarse soort beschouwd, maar voor dit gebied gaat dat toch niet op! In 1968 meldde zich meer dan 50 *carmelita's* op de vanglakens. Al zijn de aantallen niet steeds zo hoog, de vlinder is elk jaar present. *Endromis versicolora* L. kwam diverse malen op het scherm, maar komt waarschijnlijk talrijker voor dan uit de betrekkelijk weinige lichtvangsten valt te concluderen. Om de werkelijke populatie-dichtheid vast te stellen heeft men maagdelijke wijfjes nodig, die onder gunstige omstandigheden tientallen mannetjes kunnen aanlokken (zie Ent. Ber., Amst. 30:120). *Enargia paleacea* Esper, weer een soort die zich sterk heeft uitgebreid en hier talrijk tot zeer talrijk voorkomt. Het kleine eikeblad, *Phyllodesma tremulifolia* Hübner, is een zeldzame en lokale soort, die practisch nooit in aantal gevangen wordt. De vlinder vliegt in de schemering. Op Meinweg komen elk jaar wel enkele dieren op de vangschermen terecht; in 1966 zelfs 12 stuks! *Stauropus fagi* L. komt het meest voor op de Veluwe (beukenbossen); in onze provincie is *fagi* weinig verbreid. De vlinder is ook in het Meinweggebied verre van gewoon, maar wordt toch regelmatig waargenomen. Over *Ochrostigma velitaris* Hufn. schrijft Lempke in zijn bekende Catalogus (zesde supplement): „Ook met de moderne menglichtlampen is de vlinder een zeldzaamheid gebleven”. In dit gebied, vooral in het dal van de Roode Beek, wordt *velitaris* nog al eens

gezien; in 1968 zelfs drie stuks op één avond, in 1969 in totaal vier exemplaren en in 1970 één. *Apatele alni* L. behoort tot de grote zeldzaamheden van de Nederlandse vlinderfauna. Tot nu toe werden in het onderzochte gebied zeven exemplaren op de schermen genoteerd. Reihs verkreeg uit een kweek van een hier door v. d. Linden gevangen wijfje acht kleine vlinders van de tweede generatie. Exemplaren van deze generatie werden in ons land nog nooit buitgemaakt. De schitterende uil, *Callopietria juvenina* Cramer, komt voor in bossen met adelaarsvaren, de voedselplant van de rups. Lempke vermeldt in totaal dertien Nederlandse vondsten. Op Meinweg verscheen in 1968 één *juvenina* op het laken en in 1971 weer één. Dat de vlinder in twee verschillende jaren werd opgemerkt, wetigt het vermoeden, dat hij hier geregeld voorkomt. Waarschijnlijk komt hij slecht op licht en is misschien minder zeldzaam dan de twee vangsten doen vermoeden. *Apatele strigosa* Den. & Schiff. is hier slechts éénmaal gevangen en wel in de vangbak op het plateau van het hoogterras, 13-VI-1966. *Strigosa* behoort tot de zeldzaamheden van onze vlinderfauna. *Mythimna sicula* Treitschke is nu niet bepaald een vlinder van bosachtige gebieden, meer een soort van de er voorkomende grazige terreinen. Het talrijkst aangetroffen op de grens van midden- en laagterras bij Vlodrop-Station. In 1965 werd hier voor het eerst een *sicula* genoteerd en daarna is hij er elk jaar waargenomen; in 1968 bv. zes exemplaren en in 1970 zelfs negen. We kunnen rustig aannemen dat deze vlinder, die in 1952 de eerste maal in ons land werd verzameld, in het Meinweggebied vaste voet heeft gekregen.

Van de enigszins vochtige en moerassige terreinen zijn ook diverse interessante soorten afkomstig. Het eerste Limburgse exemplaar van *Pelusia obtusa* Herrich-Schäffer kwam in 1960 te Montfort op licht. De rups leeft in riethalmen. Ottenheim ving 5-VII-1967 één exemplaar bij de Roode Beek. Van de niet zo gewone *Phragmataecia castaneae* Hübner zijn enkele dieren verzameld. De in Nederland sterk teruggelopen *Mythimna turca* L. is hier bepaald een nog talrijk voorkomende soort; in 1966 bv. 50 stuks

van twee avonden lichtvangst. Het tiende supplement van de bekende Catalogus vermeldt geen enkele Limburgse vindplaats van *Sentha flammea* Curtis, die in onze provincie dus wel erg weinig moet voorkomen. Aan de rand van het reservaat tegenover de Rolvennen verschijnt *flammea* herhaaldelijk op het laken; in 1971 wel vijf stuks op één avond! De allesbehalve gewone *Coenobia rufa* Haw. en de zeldzame *Celaena haworthii* Curtis werden enkele malen gesignaleerd. De vondst van *Nonagria nexa* Hübner is zonder enige twijfel het belangrijkste gegeven van de vlinderinventarisatie van het Meinweggebied. De heer en mevrouw van Oosterhout komt de eer toe deze soort in Limburg ontdekt te hebben. Op 13-IX-1969 ving en zij aan de rand van het moerasbos in het dal van de Roode Beek twee exemplaren van *nexa* (zie Ent. Ber., Amst. 30: 126). Op dezelfde plaats werd enkele dagen later nog een exemplaar verschalkt door Reihs. In 1971 is er weer een in de cyaankalipot terecht gekomen. De eerste *nexa* van Nederland dateert van 25-IX-1964 en werd gevangen te Dalfsen; op 17-IX-1969 verscheen het tweede exemplaar op deze vindplaats (Ent. Ber., Amst. 30: 78). Reeds in 1867 had Snellen in zijn bekende werk „Vlinders van Nederland, Macrolepidoptera” geschreven, dat *nexa* wel inlands zou kunnen zijn. Honderd jaar later blijkt dat inderdaad het geval! De rupsen leven in de halmen van *Glyceria*, *Typha* en *Carex*. Volgens Koch in „Wir bestimmen Schmetterlinge” vliegt de vlinder in „Stromniederungen, Moore, Sümpfe und Moorbiosen”. Deze biotopen zijn in het gebied van de Roode Beek aanwezig; *nexa* is hier ongetwijfeld indigeen.

Catarhoe cuculata Hufn. Wim Geraedts had op 18-VIII-1969 het geluk hier het vierde Nederlandse exemplaar van *cuculata* te vangen. Het eerste dier werd ± 1860 te Empe (Gdl.) e. l. gekweekt. Een eeuw later, 11-VIII-1961, vloog een afgevlagen vlinder te Montfort op licht aan en op 6-VII-1964 werd een prachtig exemplaar te Camerig buitgemaakt. Ook de vlinder van Meinweg is volkomen vers. Natuurlijk mogen we *cuculata* niet tot de fauna van dit gebied rekenen; het zal een zwerver geweest zijn.

Lijst van waargenomen Macrolepidoptera

- Thymelicus lineola Ochs.
 Thymelicus sylvestris Poda
 Heodes tityrus Poda
 Maculinea nausithous Bergstr.
 Maculinea teleius Bergstr.
 Lysandra coridon Poda
 Quercusia quercus L.
 Limenitis camilla L.
 Araschnia levana L.
 Polygonia c.album L.
 Nymphalis antiopa L.
 Pyronia tithonus L.
 Hemaris fuciformis L.
 Deilephila porcellus L.
 Harpyia bicuspid Borkh.
 Harpyia furcula Clerck
 Harpyia bifida Brahm
 Stauropus fagi L.
 Hybocampa milhauseri F.
 Gluphisia crenata Esper
 Drymonia querna F.
 Drymonia dodonaea Den. & Schiff.
 Drymonia chaonia Hübner
 Pheosia gnoma F.
 Notodonta phoebe Siebert
 Peridea anceps Goeze
 Leucodonta bicoloria Den. & Schiff.
 Ochrostigma velitaris Hufn.
 Odontosis carmelita Esper
 Clostera anachoreta Den. & Schiff.
 Clostera pigra Hufn.
 Olene fascelina L.
 Poecilocampa populi L.
 Dendrolimus pini L.
 Phylloidesma tremulifolia Hübner
 Gastropacha quercifolia L.
 Odonestis pruni L.
 Endromis versicolora L.
 Drepana binaria Hufn.
 Drepana cultraria F.
 Cilix glaucata Scopoli
 Tetheella fluctuosa Hb.
 Ochropacha duplaris L.
 Tethea ocularis L.
 Achlya flavicornis L.
 Polyplocia ridens F.
 Roeselia albula Den. & Schiff.
 Celama confusalis Herrich-Schäffer
 Celama aerugula Hübner
 Setina irrorella Clerck
 Thumata senex Hb.
 Lithosis quadra L.
 Lithosia deplana Esper
 Pelosia muscerda Hufn.
 Pelosia obtusa Herrich-Schäffer
 Coscinia cribraria L.
 Cyenia mendica Clerck
 Rhyparia purpurata L.
 Diacrisia sannio L.
 Zygaena trifolii Esper
 Rhagades pruni callunae Spuler
 Pachythelia villosella Ochs.
 Canephora unicolor Hufn.
 Sterrhopteryx fusca Haw.
 Proutia betulina Zeller
 Solenobia triquetrella Hübner
 Zeuzera pyrina L.
 Phragmataecia castaneae Hübner
 Hepialus humuli L.
 Triodia sylvina L.
 Scotia vestigialis Hufn.
 Scotia clavis Hufn.
 Rhyacia simulans Hufn.
 Noctua orbona Hufn.
 Noctua fimbriata Schreber
 Noctua janthina Den. & Schiff.
 Noctua interjecta Hübner
 Graphiphora augur F.
 Paradiarsia sobrina Duponchel
 Paradiarsia glareosa Esper
 Peridroma saucia Hübner
 Diarsia brunnea Den. & Schiff.
 Amathes ditrapezium Den. & Schiff.
 Amathes baja Den. & Schiff.
 Amathes castanea Esper
 Amathes sexstrigata Haw.
 Amathes agathina Duponchel
 Anaplectoides prasina Den. & Schiff.
 Cerastis rubricosa Den. & Schiff.
 Polia bombycina Hufn.
 Polia hepatica Clerck
 Polia nebulosa Hufn.
 Pachetra sagittigera Hufn.
 Sideridis albicolon Hübner
 Heliophobus reticulata Goeze
 Mamestra contigua Den. & Schiff.
 Mamestra w-latinum Hufn.
 Mamestra thalassina Hufn.
 Mamestra pisi L.
 Mamestra bicolorata Hufn.
 Hadenia bicruris Hufn.
 Hadenia compta Den. & Schiff.
 Tholera cespitis Den. & Schiff.
 Tholera decimalis Poda
 Orthosia cruda Den. & Schiff.
 Orthosia miniosa Den. & Schiff.
 Orthosia populeti Fabr.
 Orthosia gracilis Den. & Schiff.
 Orthosia munda Den. & Schiff.
 Mythimna turca L.
 Mythimna conigera Den. & Schiff.
 Mythimna albipuncta Den. & Schiff.
 Mythimna pudorina Den. & Schiff.
 Mythimna straminea Treitschke
 Mythimna lalbum L.
 Mythimna sicala Treitschke
 Mythimna obsoleta Hübner
 Senta flammea Curtis
 Cucullia chamomillae Den. & Schiff.
 Cucullia scrophulariae Den. & Schiff.
 Apophylla nigra Haw.
 Lithophane ornithopus Hufn.
 Xylocampa areola Esper
 Allophyas oxyacanthae L.
 Dryobotodes eremita Fabr.
 Conistra ligula Esper
 Conistra rubiginea Den. & Schiff.
 Agrochola circellaris Hufn.
 Agrochola macilenta Hübner
 Agrochola lychnidis Den. & Schiff.
 Omphaloscelis lunosa Haw.
 Parastichtis suspecta Hübner
 Spudaea rutila Esper
 Cirrha togata Esper
 Cirrha icteritia Hufn.
 Apatele alni L.
 Apatele strigosa Den. & Schiff.
 Thalophila matura Hufn.
 Euplexia lucipara L.
 Callopietria juvenina Cramer
 Ipimorpha retusa L.
 Ipimorpha subtusa Den. & Schiff.
 Enargia paleacea Esper
 Cosmia pyralina Den. & Schiff.
 Actinotia polyodon L.
 Apamea lithoxyla Den. & Schiff.
 Apamea lateritia Hufn.

- Apamea anceps* Den. & Schiff.
Apamea scolopacina Esper
Apamea ophiogramma Esper
Oligia strigilis L.
Oligia fasciuncula Haw.
Photodes minima Haw.
Photodes fluxa Haw.
Photodes pygmina Haw.
Amphipoea oculatea L.
Amphipoea fucosa Freyer
Gortyna flavago Den. & Schiff.
Calamia tridens Hufn.
Celaena leucostigma Hübner
Celaena haworthii Curtis
Nonagria typhae Thunb.
Nonagria nexa Hübner
Archanaea geminipuncta Haw.
Archanaea sparganii Esper
Archanaea algae Esper
Rhizodra lutosus Hübner
Arenostola phragmitidis Hübner
Coenobia rufa Haw.
Hoplodrina blanda Den. & Schiff.
Chilodes maritima Tauscher
Agrotis venustula Hübner
Jaspidia deceptor Den. & Schiff.
Eustrotia bankiana Fabr.
Eustrotia uncula Clerck
Nycteola revayana Scopoli
Earias clorana L.
Hylophila fagana Fabr.
Hylophila prasinana L.
Autographa festucae L.
Autographa jota L.
Autographa pulchrina Haw.
Macdunnoughia confusa Stephens
Abrostola trigemina Wernburg
Abrostola triplasia L.
Minucia lunaris Den. & Schiff.
Ectypa glyphica L.
Lygephila pastinum Treitschke
Laspeyria flexula Den. & Schiff.
Colobochyla salicalis Den. & Schiff.
Parascotia fuliginaria L.
Phytometra viridaria Clerck
Zanclognatha tarsipennalis Treitschke
Zanclognatha tarsicrinalis Knoch
Trisateles emortualis Den. & Schiff.
Paracolax derivalis Hübner
Bomolocha crassalis Fabr.
Archiearis parthenias L.
Alsophila aceraria Den. & Schiff.
Comibaena pustulata Hufn.
Thalera fimbrialis Scopoli
Jodis putata L.
Cyclophora pendularia Clerck
Scopula nigropunctata Hufn.
Scopula immutata L.
Scopula floslactata Haw.
Idaea muricata Hufn.
Idaea sylvestraria Hübner
Idaea biselata Hufn.
Idaea fusconevosa Goeze
Idaea cmarginata L.
Idaea straminata Borkh.
Rhodomestra sacraria L.
Orthonama vittata Borkh.
Xanthorhoe birivata Borkh.
Xanthorhoe designata Hufn.
Xanthorhoe spadicearia Den. & Schiff.
Xanthorhoe ferrugata Clerck
Scotopteryx chenopodiata L.
Catarhoe cuculata Hufn.
Epirrhoe tristata L.
Epirrhoe rivata Hübner
Mesoleuca albicillata L.
Cosmorhynchus ocellata L.
Eulithis prunata L.
Eulithis testata L.
Eulithis populata L.
Eulithis mellinata Fabr.
Eulithis pyraliata L.
Ecliptopera capitata Herrich-Schäffer
Ecliptopera silaceata Den. & Schiff.
Chloroclysta truncata Hufn.
Plemyria rubiginata Den. & Schiff.
Thera firmata Hübner
Thera variata Den. & Schiff.
Electrophaea corylata Thunb.
Colostygia multistrigaria Haw.
Colostygia pectinataria Knoch
Hydriomena furcata Thunb.
Hydriomena impluviata Den. & Schiff.
Melanthia procellata Den. & Schiff.
Pareulype berberata Den. & Schiff.
Spargania luctuata Den. & Schiff.
Rheumaptera undulata L.
Triphosa dubitata L.
Oporinia dilutata Den. & Schiff.
Operophtera fagata Scharf.
Perizoma alchemillata L.
Perizoma albulata Den. & Schiff.
Perizoma flavofasciata Thunb.
Eupithecia plumbcolata Haw.
Eupithecia analoga Djakonov
Eupithecia linariata Den. & Schiff.
Eupithecia valerianata Hübner
Eupithecia centaureata Den. & Schiff.
Eupithecia pygmaea Hübner
Eupithecia intricata Zetterstedt
Eupithecia satyrata Hübner
Eupithecia tripunctaria Herrich-Schäffer
Eupithecia absinthiata Clerck
Eupithecia goossensiata Mabilie
Eupithecia vulgata Haw.
Eupithecia subfuscata Haw.
Eupithecia icterata Villers
Eupithecia succenturiata L.
Eupithecia nanata Hübner
Eupithecia virgaureata Doubleday
Eupithecia abbreviata Stephens
Eupithecia pusillata Den. & Schiff.
Eupithecia lariceata Freyer
Eupithecia tantillaria Boisd.
Chloroclystis v-ata Haw.
Calliclystis rectangulata L.
Calliclystis debiliata Hübner
Gymnoscelus rufifasciata Haw.
Anticollis sparsata Treitschke
Chesias legatella Den. & Schiff.
Chesias rufata Fabr.
Aplocera plagiata L.
Aplocera efformata Guenée
Euchoeca oblitterata Hufn.
Asthena albulata Hufn.
Hydrelia flammeolaria Hufn.
Lobophora halterata Hufn.
Trichopteryx carpinata Borkh.
Pterapherapteryx sexalata Retzius
Acasis virctata Hübner
Abraxas sylvata Scopoli
Ligdia adustata Den. & Schiff.
Semiothisa notata L.
Semiothisa alternaria Hübner
Semiothisa signaria Hübner
Semiothisa liturata Clerck
Semiothisa clathrata L.
Semiothisa brunneata Thunb.
Semiothisa wauaria L.
Isturgia limbaria Fabr.
Cepphis advenaria Hübner
Petrophora chlorosata Scopoli
Anagoga pulveraria L.
Plagodis dolabraria L.
Pachynemia hippocastanaria Hübner
Opisthograptis luteolata L.
Epione repandaria Hufn.
Pseudopanthera macularia L.
Apocira syringaria L.

Ennomos autumnaria Werneburg
Ennomos alniaria L.
Ennomos fuscantaria Haw.
Ennomos erosaria Den. & Schiff.
Selenia dentaria Fabr.
Selenia tetralunaria Hufn.
Odontoptera bidentata Clerck
Crocallis elinguaris L.
Ourapteryx sambucaria L.
Colotois pennaria L.
Angerona prunaria L.
Apocheima hispidaria Den. & Schiff.
Lycia hirtaria Clerck
Biston strataria Hufn.
Agriopis aurantiaria Esper
Peribatodes rhomboidaria Den. & Schiff.
Peribatodes secundaria Den. & Schiff.
Selidosema brunnearia Villers
Alcis repandata L.
Boarmia roboraria Den. & Schiff.
Ectropis extersaria Hübner
Bapta bimaculata Fabr.
Bapta temerata Den. & Schiff.
Aleucis distinctata Herrich-Schäffer
Hylaea fasciaria L.
Gnophos obscurata Den. & Schiff.
Dyscia fagaria Thunb.
Perconia strigillaria Hübner

Opmerking:

In bovenstaande lijst zijn de soorten opgenomen, waarvan Lempke in zijn *Catalogus der Nederlandse Macrolepidoptera* en de hierop verschenen supplementen vindplaatsen vermeldt; de gewone soorten zijn weggelaten.

Aantal soorten Macrolepidoptera t/m 31-XII-1971 in het Meinweggebied vastgesteld:

Papilionidae	1	Thyatiridae	8
Hesperiidae	3	Nolidae	4
Pieridae	7	Endrosidae	2
Lycaenidae	11	Arctiidae	17
Nymphalidae	8	Zygaenidae	3
Satyridae	7	Cochliidiidae	1
Sphingidae	9	Psychidae	8
Notodontidae	25	Cossidae	3
Lymantriidae	7	Hepialidae	2
Lasiocampidae	10	Noctuidae	204
Endromididae	1	Geometridae	173
Saturniidae	1		
Drepanidae	5	Totaal:	520

Vanaf deze plaats wil ik mijn medeverzamelaars hartelijk danken voor hun gegevens, die er toe bijdroegen een zo volledig mogelijke lijst samen te stellen van de vlinderfauna van het prachtige Meinweggebied. De heer en mevrouw van Oosterhout en de heer van der Linden, die me zo vaak in hun auto's meenamen op de vlinderjacht, mijn bijzondere dank.

Summary

The author describes the captures of Macrolepidoptera at Meinweg, in the centre of Netherlands Limburg.

A list of the interesting species, taken or observed in the same locality, has been added.

Literatuur

- Gootzen, P. J.: Melick, zetel van de rechtspraak. Roerstreek '69, jaarboek van de Heemkundevereniging Roerstreek, Odiliëberg.
 Verbeek, A.: De Meinweg, paradijs voor de natuurvriend. Roerstreek '69, jaarboek van de Heemkundevereniging Roerstreek, Odiliëberg.